

Landforeningen
Børn og Samvær

Nyhedsbrev

November 2016

Du kan betale kontingent såvel via Mobile Pay på nr. 93 96 15 44 som ved bankoverførsel.

Kontingentet 2016 er kun 100 kr.

Du kan melde dig ind i foreningen, hvis du ikke allerede er medlem og kun modtager nyhedsbrevet. [Se om indmeldelse her](#).

EET samlet system - Familiedomstol

Socialministeren siger dette på [ministeriets hjemmeside](#):

"Min vision for området er, at skilte familier skal møde ét system med forståelige regler og enkle processer. Vi kan ikke stå model til, at den samme sag skal behandles af flere myndigheder, nogen gange på samme tid. Det er ikke acceptabelt, at børn kan befinde sig i den slags sager i op mod 10 år. Det skal vi gøre bedre af hensyn til familierne og børnene."

Du kan hente publikationen "et system for skilsmissefamilier" som [pdf-fil her](#).

I dette nyhedsbrev vil vi fortælle, hvorfor også vi synes, at et enhedssystem er vejen frem og ikke mindst, hvorfor det system ikke bør være i statsforvaltningen.

Vi vil også prøve at forklare, hvorfor polariseringen ude i græsrodsbevægelserne er nærmest katastrofal for børnene. Ministeren har nemlig også fat i en pointe, når hun siger følgende: *"Og så skal vi have ryddet op i konfliktskabende bidrag mellem forældrene"*.

Det er svært. Men det bør ikke forhindre os i at forsøge at skabe løsninger. Men vi skal holde tungen lige i munden.

Materielle regler

Man vil kunne se af publikationen, at socialministeren er i gang med at annektere hele det familieretlige system. Hun er ved at frarøve justitsministeriet et område i sin helhed, der så at sige "altid" har ligget der.

Den manøvre kan man læse ud af folderen, der i indledningen siger dette:

Modernisere forældet lovgivning, fjerne unødvendige regler og forenkle sagsforløb:

- Børnebidrag og uddannelsesbidrag
- Faderskab

- Ægteskab
- Ægtefællers formueforhold

Landsforeningen Børn og Samvær har som kerneområde de "skilsmissebørn", hvis lod det er ikke at kunne bo sammen med begge deres forældre.

Vi har derfor som forening ingen holdninger til en del af de materielle regler, som omtales i publikationen. I det omfang, jeg omtaler reglerne, er formålet først og fremmest for at bidrage til læserens forståelse af helheden, idet jeg i min egenskab af familieretsadvokat har en faglig indsigt på området.

Det er vores indtryk fra pressens omtale, at fokus i den nærmeste fremtid vil være på systemopbygningen. Altså på, hvordan systemet egentlig skal se ud, hvis der skal være een myndighed, som skal behandle de familieretlige sager.

Den politiske tilgang - ØKONOMI og ligestilling.

Politikerne over en bred kam synes mere optaget af økonomi og ligestilling end af, hvad der i virkeligheden grundlæggende er bedst for børnene. Det er vi virkelig kede af. Det er heller ikke sandheden. Snarere er det sådan, at politikerne tror på det, som de bliver fortalt af embedsmændene især i Statsforvaltningen. Det burde de selvfølgelig også kunne i den danske embedsmandstradition.

Vores råd til politikerne er, at de skal være skeptiske.

Den nuværende venstregering er stærkt optaget af, at forældrene selv må løse deres uenigheder. Det bør efter deres opfattelse ikke være en samfundsopgave. Og det må for alt i verden ikke koste noget.

Der er ikke noget galt i at være optaget af økonomi. Vi er langt hen af vejen enig i, at forældre burde kunne løse deres indbyrdes konflikter uden samfundets indgriben.

Man er tilbøjelig til at overse, at det kan de fleste forældre sådan set også godt finde ud af. Det er et lillebitte mindretal, for hvem det går helt skævt.

Derfor tror vi, at man skal ryste posen i forhold til den måde, man hidtil har håndteret tingene på.

Vi tror, at man kan bruge ressourcerne langt bedre, end det sker nu.

Oversigt over det nugældende system.

Når familien opløses, går både fars og mors hoved i direkte kaos. Den ene har måske planlagt det længe, mens det kommer som en bombe for den anden. Spørgsmålene tårner sig op i hovederne:

Hvad med økonomien? Hvor skal vi alle sammen bo? Huset? Lejligheden? Bilen? Pengene? Gælden? Viskestykkerne? - BØRNENE?

Er man gift, skal man indlevere en begæring om separation eller skilsmisse til Statsforvaltningen. Hvis man ikke er enige om ægtefællebidrag eller om, hvem der skal have lejelejligheden, skal skilsmissesagen køre i retten. Kompetencen til at afgøre de spørgsmål ligger nemlig i retten.

Statsforvaltningens opgave i den fase og om det spørgsmål kan virke lidt uforståelig udefra. Men de skal overordnet vejlede om, at man i praksis i dag ikke kan modsætte sig den anden parts ønske om at opløse familien. Mit indtryk er, at langt de fleste i den fase når til enighed om de nævnte spørgsmål i Statsforvaltningen. Ægtefællebidrag i dagens Danmark har ikke

stor praktisk betydning for de fleste, fordi begge ægtefæller i dag er tilknyttet arbejdsmarkedet.

Når man er separeret eller skilt, skal ægtefællernes formue deles gennem en bodeling. Kan man ikke blive enige om det, kan man henvende sig til skifteretten. Selv om en del bodelingsproblemer kan være komplicerede, er det ikke forfærdelig mange sager, der ender i skifteretten som egentlige skiftesag. De fleste finder ud af det selv eller eventuelt med hjælp fra rådgivere, der ofte er advokater.

Der er to vigtige men modsat strittende grunde til, at sagerne ikke ender ved domstolen. Den ene er desværre, at processen omkring ægtefælleskifter er omkostningsmæssigt uheldig med tendens til at være til skade for den svageste part. Den anden noget mere opmuntrende grund er, at de fleste rådgivere med indsigt på området er gode til at formidle aftaler, der både opfattes retfærdige og følger de materielle regler.

Spørgsmålet om børnene fylder måske allermost for begge forældre i opbrudsfasen. Ved uenighed skal man bede Statsforvaltningen om hjælp i første omgang. Spørgsmål om bopæl og forældremyndighed afgøres endeligt af retten, mens samværet afgøres af Statsforvaltningen.

Kompetencen kan i oversigt beskrives sådan:

Skilsmissevilkårene - lejlighed og ægtefællebidrag: Gennem Statsforvaltning til retten

Bodeling (fordeling af parternes økonomi): Skifteretten

Børnenes bopæl og forældremyndighed: Gennem Statsforvaltningen til retten

Samvær: Statsforvaltningen

Sociale problemer for børnene - Kommunen på det sted, hvor barnet bor (socialforvaltningen).

Opbrudsfasen fylder rigtig meget

I praksis er der en vild positioneringskamp for forældrene lige i forbindelse med bruddet. Den kamp fylder rigtig meget både hos forældrene og i systemet. Jeg har skrevet en længere [artikel om det](#) på hjemmesiden.

Børnene fylder rigtig meget følelsesmæssigt netop i den fase. Det kan være svært at acceptere en løsning, hvor man pludselig får mindre tid med sine børn. Begge forældre kan have svært ved at give afkald på egne behov og fokusere på børnenes behov.

Her skal det blot fremhæves, at lighedeling (7/7-ordninger) sjældent er noget, man vælger for børnenes skyld men mest for de voksnes egne behov.

Den allervigtigste fase er netop opbrudsfasen. Efter vores opfattelse er det den fase, der skal afklares hurtigt og effektivt.

Det kan ikke varmt nok anbefales at søge råd og vejledning i den fase. Selvfølgelig er juridisk vejledning relevant, men måske er det mindst lige så vigtigt at få hold på "alt det andet". Her er psykologer og familierådgivere gode at støtte sig til.

En skilsmisse er vanvittig dyr. Som samlevende har man for eksempel typisk kun een husleje. Fra dag et efter sammenbruddet er der alene på det område en væsentlig forandring. I praksis er situationen for mange, at den ene bliver tilbage i huset eller lejligheden, hvor parret boede sammen, mens den anden i første omgang midlertidigt flytter til et andet sted. Nogle flytter på krisecenter, andre hjem til egne forældre, mens nogen flytter ind hos en ven eller veninde (ikke kæreste). Nogle lejer et sommerhus i en periode. Selvfølgelig er der også nogen, som flytter direkte fra det ene parforhold og ind i det næste,

men det er heldigvis undtagelsen. Med heldigvis tænker jeg mest på, at det godt kan være traumatiserende for børn at opleve deres far eller mor udskiftet fra den ene dag til den anden.

Men hvad skal der egentlig ske med børnene fra dag 1? Juraen er på en måde vældig klar men efter min opfattelse ikke udtryk for noget, der i praksis kan bruges. Forældrene har haft fælles bopæl, og børnene har selvfølgelig haft bopæl hos dem. Juraen siger så, at hvis en forælder flytter, mens den anden bliver boende, skal der være enighed, såfremt børnene skal skifte formel adresse.

Ligesom man pludselig står med to huslejer, opstår der lavpraktiske problemer ved opbruddet. Den daglige arbejdsgang ændrer sig. Hidtil har det måske været far, der afleverede på vej til arbejde, mens mor hentede i institution – eller omvendt. Eller det har været den ene, som stod for det hele. Bundlinjen er, at situationen ændrer sig. Nye rutiner skal til.

Jeg oplever, at de mest pinlige og forfærdelige situationer opstår, når der opstår magtkamp om især de helt små børn. Hvordan kan en normal far få over sit hjerte at forsøge at gøre krav på en 3 måneder gammel baby, hvis parforholdet går i stykker, når barnet har den alder?

Vi tænker, at man måske skal tænke, om regeringens ønske om, at forældrene selv finder ud af det, kan efterkommes. Har alle forældre egentlig et behov for at skulle mødes "i systemet" for at blive belært om, at de skal opføre sig ordentligt. Kan den generelle vejledning ikke "privatiseres" på en eller anden måde?

Langt de fleste finder en løsning, som er brugbar både for de voksne og børnene.

Bør "systemet" ikke allokere sine ressourcer på de børn, som for alvor kommer i klemme?

Der skal tages stilling til, hvor barnet skal bo, og der skal tages stilling til, hvor meget det skal se den forælder, som det ikke bor hos. Der er evidens for, at deleordninger på 7/7-modellen ikke automatisk er det bedste for børnene.

Overordnet er vi vist alle enige om, at børn har brug for kontakt med begge forældre. Spørgsmålet er derfor "bare", hvor meget det skal være hvert sted.

Kritik af Statsforvaltningen, der er en katastrofe.

Vi har stort set gennem hele vores forenings knap 18-årige eksistens rettet massiv kritik af Statsforvaltningen.

Kritikken går både på den daglige ekspeditionsform og på det teoretiske, hvor der er total mangel på enhver form for retssikkerhed.

Ekspeditionsformen bærer præg af det kæmpestore antal sager, som går gennem systemet.

Der er afsat cirka 2 timer til møderne i statsforvaltningen. De to timer bliver stort set altid brugt, uanset om det er et "opdragelsesmøde" eller et problemmøde.

Man må som part helst ikke sige noget negativt om sit barns anden forælder. Man skal se fremad og ikke gerne tilbage.

Den ene sandhed er som allerede nævnt, at langt de fleste faktisk er gode forældre og i stand til at finde ud af, hvordan de skal håndtere børnene.

Heroverfor står så, at der desværre er forældre, som er alkoholikere eller misbrugere på anden måde. Der er også forældre, der udøver vold både over for børnene og over for den anden forælder. Nogle har en personlighedsforstyrrelse (adfærd), som påvirker alle i familien negativt.

Det er rigtig vanskeligt - nærmest umuligt - at få Statsforvaltningen til at forholde sig til sådanne problemstillinger.

Statsforvaltningen kan næsten ikke bringes til at iværksætte undersøgelser, der kan afdække indsigelserne. Hvis de endelig gør det, sidder man som part med en fornemmelse af, at undersøgerne godt ved, at de helst skal konkludere, at der ikke er noget om kritikken af den anden forælder.

Den enkelte sagsbehandler – jurist og psykolog – vil gerne være professionel men får ikke rammerne. Derfor indordner sig ordrene ovenfra. Der SKAL laves aftaler på møderne, så det kommer til at fremstå som om, Statsforvaltningen er superfantastisk. Sagsbehandlerne får ikke prikket til deres faglige stolthed. Det fører med sig, at de ikke er dygtige nok. Udskiftningen bliver for stor.

Man bruger den samme tid på de uproblematisk møder som på møderne i højkonfliktsagerne. Det er afgjort ikke i orden.

Det er fuldstændig umuligt at komme igennem telefonisk til sagsbehandlerne. De har angiveligt ikke tid til at være i direkte kontakt med borgeren i dennes sag. Hverken parterne eller deres rådgivere kan komme igennem.

Ingen retssikkerhed

Det allerværste er desværre, at der ikke eksisterer noget, der bare ligner retssikkerhed i Statsforvaltningen. Afgørelserne bliver ikke engang tilfældige. De bliver standardiserede. Der bliver fastsat samvær næsten altid, uanset hvilke indsigelser der måtte være.

Dårlig opførsel har ingen konsekvens. Det kan ganske ofte betale sig at optræde svinsk, som jeg så ofte udtrykker det.

Afgørelserne kan i teorien påklages til Ankestyrelsen. Her bliver de som altovervejende hovedregel gummistemplede til stadfæstelse efter 8-9 måneder.

Domstolsbehandling

Domstolene har flere hundrede års erfaring i at være tvistløse. Juristerne ved domstolene er veluddannede. Dommerne er uafhængige ifølge grundloven.

Med 24 byretter sikres en større nærhed mellem borgerne og retten.

Ved at samle sagerne under de nuværende domstole bruger vi desuden den velfungerende retsmæglingsordning, der kan udbygges efter behov, så sagerne kan forliges bedst muligt.

Herunder har byretterne allerede i dag et fast samarbejde med kyndige børnepsykologer, som kan udbygges og forbedres, således at vi sikrer os, at børnene bliver hørt ordentligt i det uafhængige retssystem.

Vi er overbevist om, at domstolsløsningen med familieretsafdelinger i byretterne vil være billigere, mere effektivt og frem for alt retssikkerhedsmæssigt forsvarlig.

Vi forestiller os, at der som tidligere fremadrettet skal være mulighed for at gå direkte til retten, hvis der er uenighed mellem parterne, hvad enten det gælder skilsmisse, forældremyndighed, samvær eller bodeling.

Domstolene har allerede et velfungerende retsmæglingssystem, der virker betydelig mere hensigtsmæssigt end nuværende konfliktmægling i Statsforvaltningen.

Det er afgørende vigtigt for os at understrege, at mægling er et fremragende redskab i mange familietvister, men det må ikke blive tvang for nogen af parterne.

Ligestilling og negligering af vold

I bestræbelserne på at fremstille de komplekse skilsmisser politisk korrekt omtales de forældre, der kontakter Statsforvaltningen, som ramt af "uenighed" og "konflikter". De komplekse skilsmisser er kendetegnet ved en høj andel af forældre med reducerede forældreevner. Det kan være vold, misbrug og/eller forældre med karaktertræk som sadisme, psykopati, narcissisme og lystløgnere. Sammenstød med den type personlighed, kan ikke betragtes som en konflikt mellem to ligestillede parter. Deraf følger at det er vigtigt at beskytte barnet eller børnene mod den potentielt krænkende forælder.

I Statsforvaltningen kan sagerne køre i årevis. Børns Vilkår udgav for nylig [minirapporten om børn i komplekse skilsmisser](#), hvor børn fortæller om sager der kører i hele deres barndom og om børn, der udsættes for psykisk, fysisk og seksuel vold under samvær, uden at Statsforvaltningen reagerer på det og heller ikke på noget tidspunkt formår at gennemskue hvem der er den krænkende.

Statsforvaltningen har simpelthen ikke de fornødne værktøjer til at risikovurdere og forebygge årelange sager med vold og overgreb på børn. Vi oplever desværre, at man end ikke har den fornødne vilje til at gå seriøst til værks.

Det er ikke kun børn der krænkes i forbindelse med forældrenes brud. Den største gruppe af drab i Danmark finder sted inden for familien. Se artikel fra [Information den 28. maj 2016](#).

Kontorchef i Statsforvaltningen, Kirsten Rosenkilde Olsen, udtaler til [TV2 i september 2016](#), at sagerne oftere ender kriminelt og forældre er mere "frustrerede".

I medierne tales ganske meget om falske anklager og diskrimination særligt af fædre.

Formanden for Børnesagkyndige Selskab i Dansk Psykolog Forening, Michael Kaster, har endda skrevet en kronik om at der skal fokus på ligestillingen i netop disse sager. Vi er regulært forargede over, at de, som forventes at være fagkundskab udviser så ringe forståelse for deres opgave. Michael Kaster kritiseres da også berettiget af blandt andet af seniorforsker Mai Heide Ottosen fra SFI, som i et [læserbrev i Politiken](#) gør opmærksom på at sagerne skal vurderes ud fra barnets perspektiv. Vi er helt på linje med deres betragtninger.

Højkonfliktsagernes DNA og Polarisering i græsrodsbevægelserne.

Højkonfliktsagernes DNA handler ikke om ligestilling, men om forældre, hvor minimum den ene har store udfordringer i forhold til at tilgodese barnets tarv.

Vi bliver både bekymrede og lidt enige i forhold til ministerens bemærkning, som vi nævnte i indledningen: *"Og så skal vi have ryddet op i konfliktskabende bidrag mellem forældrene"*.

Alle kender Holbercitatet fra Jeppe på Bjerget: "Man siger nok, at Jeppe drikker, men ikke hvorfor Jeppe drikker".

Jeg ser bestemt nogle tendenser, som jeg forundres og irriteres lidt over. Det er efter min opfattelse rigtig ærgerligt, at der hele tiden dukker nye foreninger og Facebook-grupper op inden for vores område. Det er som om enhver med bare lidt ressourcer i behold, skal etablere en ny forening eller FB-gruppe i stedet for at samle sig under nogle af de eksisterende grupper som for eksempel Landsforeningen Børn og Samvær.

Det er kvalmende at se, hvordan Foreningen Far fører sig frem. De klager uafsladligt over alt og alle. Susanne Stauns mareridtsblog dokumenterer det i rigt mål og meget detaljeret. FF-segmentet kræver nærmest på automatpilot 7/7-delning for alle børn fra de bliver født. FF står for total ligestilling uden noget som helst hensyn til det enkelte barn. Fænomener som psykopati, fædre- eller partnervold eksisterer vist overhovedet ikke.

Men det er altså ikke kun på far-siden, der er lukket totalt af for seriøs fornuft. På den anden side opleves også grupperinger, for hvem fædre er så automatisk indædt onde, at man kan undre sig over, at de pågældende nogensinde har indladt sig med en sådan omgang med det køn, at der kan komme børn ud af det.

Vi oplever bestemt lidt af hvert og kan sagtens se, at der i nogle sager optræder konfliktskabende bidrag mellem forældrene.

Den egentlige skurk i forhold til meget af det er faktisk Statsforvaltningen.

Den totale negligering af problemer giver betydelige frustrationer hos både fædre og mødre.

Hele øvelsen bør derfor bestå i at få etableret et system, hvor domstolene løser uenigheder om afgørende spørgsmål, mens forældrene selv uden for afgørelsessystemet finder løsninger, når der ikke er høj konflikt.

Facebook og generel feed back.

Du kan også finde os på [Facebook](#), hvor vi gerne i det offentlige rum tager en frisk debat om alle spørgsmål vedrørende skilsmissebørns vilkår.

Vi modtager gerne feed back på vore aktiviteter både på Facebook-siden og ved direkte kontakt. Gode råd og input til aktiviteter er meget velkommen.

Skulle du have lyst til at være aktiv i foreningen på en eller anden måde, må du rigtig gerne kontakte os på mail eller telefon.

Hvis du ikke længere ønsker at modtage nyhedsbrevet, kan det ske nedenfor.

Mange hilsener på bestyrelsens vegne

Viggo Bækgaard

formand og talsmand for Landsforeningen Børn og

